

Եղիշե Չարենց

Կա հոգու մեջ ու աշխարհում — մի ոսկի օղակ

Կա հոգու մեջ ու աշխարհում մի ոսկի օղակ:
Բռնկվում է նա ու մարում մի ոսկի օղակ:

Ո՞վ չի գտել ժպտալո՛վ, ժպտալո՛վ
Անդուլ վազքի ճանապարհում մի ոսկի օղակ...

Բայց ես ինչո՞ւ, քու՛յր իմ, ինչու տրտմեցի այնքան,
Երբ բռնկվեց քո աչքերում մի ոսկի օղակ...

Յատուկ Պոէմ